

ת"פ 28451/07/16 - מדינת ישראל נגד אפרים דואוב

בית משפט השלום בירושלים

19 אפריל 2017

ת"פ 28451-07-16 מדינת ישראל נ' דואוב

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ענף תביעות משטרת ישראל

נגד

אפרים דואוב

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד רעות רוזנר

גזר דין - ללא הרשעה

כתב האישום

1. כנגד הנאשם, תושב ירושלים, יליד שנת 1986, הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של העסקת תושב זר שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12א(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.
- ביום 12.1.16 בשכונת הר חומה בירושלים, העסיק הנאשם את פחלה בהאא אלדין שהוא תושב זר, במספר הזדמנויות בעבודות ניקיון.
- בדיון מיום 30.11.2016 קבעתי, לאור הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, כי הוא ביצע את העבירה המיוחסת לו ובאותו שלב, ללא הרשעה.
- הודאתו של הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, לפיו כתב האישום המקורי תוקן ועל פי ההסדר נשלח הנאשם לשירות המבחן להכנת תסקיר.

תסקיר שירות המבחן

2. בתסקיר שירות המבחן מיום 30.3.2017 מצוין קצין המבחן כי הנאשם הינו בן 30 שנה, גרוש ואב לילדה, מתגורר עם אימו בירושלים. בעל השכלה של 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. הנאשם שירת בצה"ל במשך כשנה, ושוחרר על רקע אי התאמה. הוא עובד מזה כחודשיים במסעדת מזון מהיר, ובמקביל, עובד כמלווה בהסעות.

קצין המבחן מצוין כי הנאשם ללא עבר פלילי. הנאשם תיאר בפניו כי העסיק את התושב הזר פעמים ספורות בניקיון יחד איתו. לדבריו, התושב הזר מסר לו כי יש ברשותו אישורים, אולם לא הציג לו אותם באמתלות שונות. קצין המבחן התרשם כי הנאשם מקבל אחריות מלאה על מעשיו ומבין כיום את השלכותיהם האפשריות. קבלת האחריות מהווה גורם מפחית סיכון לביצוע עבירות נוספות.

מתוך האבחון עולה, כי מדובר באדם מתפקד, מתוך עולם ערכים נורמטיבי שביצע את העבירה ללא מאפיינים

פליליים. לפיכך סבור שירות המבחן כי לאחר שהנאשם קיבל אחריות על מעשיו ממליץ להימנע מפגיעה בעתידו ועל כן יש לסיים את ההליך ללא הרשעתו בדין. אשר לעונש, ממליץ שירות המבחן להטיל עליו ביצוע של"צ בהיקף של 100 שעות בהתאם לתכנית שתוגש תוך חודש ימים.

הטיעונים לעונש

3. המאשימה בטיעוניה לעונש מבקשת להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן. לטענתה, מנסיבות ביצוע העבירה עולה, כי הנאשם העסיק את השב"ח במספר הזדמנויות ואין מדובר במעידה חד פעמית. כמו כן הפיתוי הכלכלי הקיים לצד עבירה זו הוא גבוה, שכן זול יותר להעסיק שוהה בלתי חוקי ובכך העדיף הנאשם את תועלתו הכלכלית על פני האינטרס הציבורי ובטחון המדינה ואזרחיה. לעניין ההרשעה נטען, כי הנאשם אינו עומד בהלכת כתב, שכן, הכלל הוא שדרך המלך היא ההרשעה והחריג לכך הוא אי הרשעה. מדובר בעבירה חמורה, שגם לדעת המחוקק הכניסה לישראל הינה מסוג העבירות שיש להחמיר בעונשם. הלכת כתב מחייבת את הנאשם להציג ראיות לכך שהרשעה תפגע בעתידו ולא די באמירה סתמית שהרשעה עלולה לפגוע בו ובעתידו. לפיכך מבקשת המאשימה להרשיע את הנאשם. לאור האיזון בין חומרת העבירה לבין הנסיבות האישיות של הנאשם יש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני האינטרס האישי של הנאשם. אשר לעונש, מבקשת להטיל על הנאשם מאסר על תנאי וביצוע של"צ בהיקף של 100 שעות בהתאם להמלצת שירות המבחן, וכן חתימה על התחייבות עצמית. בשל מצבו הכלכלי תסתפק המאשימה בחתימה על התחייבות עצמית ללא הטלת קנס כספי.

4. בא כוח הנאשם עמדה על נסיבותיו האישיות של הנאשם ונסיבות ביצוע העבירה. היא מבקשת להימנע מהרשעתו של הנאשם ולאמץ את המלצת שירות המבחן. לדעתה, הנאשם עומד בהלכת כתב. מדובר בעבירה ראשונה, כשלנאשם אין כל עבר פלילי, ולא נפתחו לו תיקים נוספים מאז ביצוע העבירה לפני כשנה וחצי. לטענתה, בתי המשפט במקרים דומים נמנעים מהרשעתו של הנאשם. לעניין זה הציגה מגוון רחב של גזרי דין בהם לא הורשעו נאשמים בעבירות מעין אלה. באשר לפגיעה בעתידו של הנאשם, נטען, כי ישנה פגיעה קונקרטית. הנאשם עובד בשתי עבודות כיום, שבאחת מהן הוא עובד כמלווה הסעות. מדובר בהסעה של עובד שירות של משרד החינוך וקיים חשש ממשי שהרשעתו בדין תביא לפיטוריו. לעניין זה הציגה את חוק פיקוח על בתי ספר והפנתה לסעיף 22 לחוק לפיו המנהל הכללי רשאי לדרוש מבעל רישיון שיפטר מיד עובד שירות אם העובד הורשע בדין. מדובר בנאשם בן 30 שנה, גרוש, ואב לילדה בת שנה וחצי ומתמודד עם תשלומי חובות כבדים משלם מזונות בסכום של 3,500 ₪ והחשש שמא יפוטרו יכביד עליו מאוד בכך שלא יוכל לעמוד בתשלומים לביטוח לאומי ולהלוואות בבנקים. הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי. לעניין זה הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן. בנסיבות העניין סבורה הסנגורית כי על בית המשפט להימנע מהרשעתו של הנאשם נוכח הפגיעה הקונקרטית בעתידו.

דברי הנאשם

5. הנאשם בטיעונו הבין את חומרת העבירה. יחד עם זאת, הדגיש את נסיבותיו האישיות והליכי הגירושין אותם חווה. לטענתו, העסיק את איש השב"ח באופן זמני למספר ימים בלבד, בהיותו עובד שכיר. עצם העובדה שהוא ללא תואר וללא השכלה גבוהה תקשה עליו ההרשעה להתקבל לעבודות נוספות. כיום הוא משלם מזונות והחל בהליך פשיטת רגל. על כן שטח את בקשתו בפני בית המשפט שלא להרשיעו בדין.

דין והכרעה

6. הכללים בסוגיית ההימנעות מהרשעה הותוו בפסיקת בית המשפט העליון. נפסק, כי ניתן להגיע בגזר דין לתוצאה של אי הרשעה רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה (ר"ע 432/85 **גדעון רומנו נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 21.8.85). ההלכה הפסוקה, מורה כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהתקיים שני גורמים מצטברים; ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. כך נפסק בע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337,342. עוד נפסק בשאלה, האם עצם ההרשעה עלולה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו או בעתידו של הנאשם, כי על בית המשפט להשתכנע שהפגיעה הקשה שתיגרם לנאשם בעטייה של הרשעה אינה שקולה כלל ועיקר לתועלת הציבורית המועטה שזו תניב. כן נפסק, כי יש להתייחס לנזק מוחשי-קונקרטי ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות על פיהן עלול להיגרם לנאשם נזק כלשהו בעתיד(ע"פ 8528/12).

7. לעניינו, מדובר בנאשם בן 31 שנה, גרוש ואב לילדה בת שנה וחצי. שירות המבחן אשר התייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורט לעיל, ממליץ להימנע מהרשעתו של הנאשם בדין, מאחר שמדובר בעבירה ראשונה ויחידה שלגביה קיבל הנאשם אחריות, ועל מנת להימנע מפגיעה בעתידו, ממליץ שירות המבחן שלא להרשיעו.

8. ב"כ הנאשם בטענה, הפנתה לשורה ארוכה של פסקי דין מהם ניתן ללמוד כי בנסיבות העניין, לבית המשפט שיקול דעת רחב להימנע מהרשעתו של הנאשם. לעניין זה הפנתה לרע"פ 8215/16 **אברהם יצחק נ' מדינת ישראל** של בית המשפט העליון, מיום 23.3.17, ת"פ 29563-03-16 של בית משפט זה מיום 29.1.17, לת"פ 15571-06-13 של בית משפט השלום ברחובות מיום 17.11.14, לת"פ 55205-12-15 מבית המשפט השלום בפתח תקווה מיום 8.11.16 ולת"פ 32436-01-11 של בית משפט השלום בכפר סבא מיום 31.3.14.

9. מעיון בפסקי הדין הנ"ל, ולאחר שמיעת טיעוני ב"כ הנאשם, שוכנעתי כי בנסיבות העניין, ונוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם ונסיבות ביצוע העבירה, ניתן להגיע לתוצאה של אי הרשעת הנאשם במיוחד לו. זו היא עבירה יחידה לנאשם. מאז ביצועה, לא נפתח כנגדו כל תיק נוסף. הוא העסיק את השב"כ פעמים ספורות בלבד, ללא הפקת רווח כלכלי משמעותי. אני מקבל את טענת ב"כ הנאשם לפיה, קיים חשש שאם יורשע עלול לאבד את מקום עבודתו, נוכח האמור בסעיף 22 לחוק פיקוח על בתי ספר, תשכ"ט-1969. מדובר בנאשם שכל עתידו לפניו וההרשעה יכול שתפגע בו באופן ממשי.

10. נוכח כל האמור לעיל, אני נמנע מהרשעתו של הנאשם.

אשר לעונש, אני קובע כדלקמן:

א. הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 100 שעות, על פי תוכנית שתוכן על ידי שירות המבחן, תוך 30 יום ותדווח לבית המשפט, ללא צורך בקיום דיון.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות עצמית בסך 5,000 ש" להימנע מביצוע עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, וזאת למשך שנתיים מהיום. לא יחתום, יאסר למשך 7 ימים.

עמוד 3

העתק יישלח לשירות המבחן.

הודע על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג ניסן תשע"ז, 19 אפריל 2017, במעמד באת כוח המאשימה עו"ד דינה דוד, הנאשם ובאת כוחו עו"ד רעות רוזנר.